Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ПЪРВА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 9 март 1968 година

за съгласуване на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите на съдружниците и на трети лица, с цел тези гаранции да станат равностойни на цялата територия на Общността

(68/151/ЕИО)

(ОВ L 65, 14.3.1968 г., стр. 8)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2003/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 година	L 221	13	4.9.2003
►**M2**	Директива 2006/99/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	137	20.12.2006

Изменена с

►**A1**	Акт за присъединяване на Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия	L 73	14	27.3.1972
►**A2**	Акт за присъединяване на Гърция	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Акт за присъединяване на Испания и Португалия	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	L 241	21	29.8.1994
►**A5**	Акт Относно Условията на Присъединяването на Чешката Република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката Република и Промените в Учредителните Договори На Европейския Съюз	L 236	33	23.9.2003

▼B

ПЪРВА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 9 март 1968 година

за съгласуване на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите на съдружниците и на трети лица, с цел тези гаранции да станат равностойни на цялата територия на Общността

(68/151/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 54, параграф 3, буква ж) от него,

като взе предвид Общата програма за премахване на ограниченията за свободата на установяване ([1]), и по-специално дял VI от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че координирането, предвидено в член 54, параграф 3, буква ж) и в Общата програма за премахване на ограниченията за свободата на установяване, е неотложно, особено по отношение на дружества с ограничена отговорност, чрез акции или по друг начин, тъй като дейността на тези дружества често се простира отвъд границите на националната територия;

като има предвид, че координирането на националните разпоредби относно оповестяването на информация, действителността на поетите задължения и недействителността на такива дружества има голямо значение, особено за защита на интересите на трети лица;

като има предвид, че в тези области разпоредбите на Общността по отношение на тези дружества трябва да бъдат приети едновременно, тъй като единствените гаранции, които те предлагат на третите лица, са техните активи;

като има предвид, че основните документи на дружеството следва да бъдат оповестявани, за да могат трети лица да установят тяхното съдържание и друга информация във връзка с дружеството, особено данни за лицата, упълномощени да задължават дружеството;

като има предвид, че защитата на третите лица трябва да бъде гарантирана чрез разпоредби, които във възможно най-голяма степен ограничават основанията за недействителност на задълженията, поети от името на дружеството;

като има предвид, че за да се гарантира правната сигурност в отношенията между дружеството и третите лица, както и между съдружниците, е нужно да се ограничат случаите, в които може да се стигне до недействителност, както и обратното действие на обявяването на недействителността, и да бъде установен кратък

([1]) ОВ 2, 15.1.1962 г., стр. 36/62.
([2]) ОВ 96, 28.5.1966 г., стр. 1519/66.
([3]) ОВ 194, 27.11.1964 г., стр. 3248/64.

▼B

срок, в който третите лица могат да подадат възражение срещу такова обявяване,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Мерките за координиране, предписани от настоящата директива, се прилагат относно законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки, свързани със следните видове дружества:

— *в Германия:*

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— *в Белгия:*

de naamloze vennootschap,	la société anonyme,
de commanditaire vennootschap op aandelen	la société en commandite par actions,
de personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid;	la société de personnes à responsabilité limitée;

▼M1

— *във Франция:*

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée;

▼B

— *в Италия:*

società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata;

— *в Люксембург:*

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;

▼M1

— *в Нидерландия:*

de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;.

▼A1

— *в Обединеното кралство:*

companies incorporated with limited liability;

— *в Ирландия:*

companies incorporated with limited liability;

▼M1

— *в Дания:*

aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab;

▼A2

— *в Гърция:*

άνώνυμη έταιρία,έταιρία περιωρισμένης εύθύνης,έτερορρυθμηχατά μετοχές έταιρία;

▼A3

— *в Испания:*

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;

— *в Португалия:*

▼A3

a sociedade anónima de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por acçoes, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;

▼A4

— *в Австрия:*

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

▼M1

— *вФинландия:*

yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;

▼A4

— *в Швеция:*

aktiebolag;

▼A5

— *в Чешката република:*

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

— *в Естония:*

aktsiaselts, osaühing;

— *в Кипър:*

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;

— *в Латвия:*

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, komanditsabiedrība;

— *в Литва:*

akcinė bendrovė, uždarobi akcinė bendrovė;

— *в Унгария:*

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;

— *в Малта:*

kumpanija pubblikapublic limited liability company,kumpanija privataprivate limited liability company;

— *в Полша:*

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna, spółka akcyjna;

— *в Словения:*

delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna delniška družba;

— *в Словашка република:*

akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným

▼M2

— *в България:*

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

— *в Румъния:*

societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni.

▼B

РАЗДЕЛ I

Оповестяване

Член 2

1. Държавите-членки са длъжни да предприемат нужните мерки, за да гарантират задължителното разкриване от дружествата най-малко на следните документи и данни:

а) учредителния акт и устава, ако последният се съдържа в отделен документ;

б) всички изменения на актовете, упоменати в буква а), включително всяко удължаване на срока на съществуване на дружеството;

в) след всяко изменение на учредителния акт или устава — пълния текст на акта или на устава с измененията към съответната дата;

г) назначаването, прекратяването на мандата и данни за лицата, които в качеството си на орган, създаден в съответствие със закона, или като членове на такъв орган:

i) са упълномощени да представляват дружеството при сделките с трети лица и в съдебни и извънсъдебни процедури;

ii) участват в управлението, надзора или контрола на дружеството.

От разкриването трябва да се вижда дали лицата, упълномощени да представляват дружеството, могат да правят това поотделно или да действат заедно;

д) поне веднъж годишно — размера на записания капитал, когато учредителният акт или уставът предвиждат уставен капитал, освен ако за увеличението на записания капитал е нужно изменение на устава;

▼M1

е) счетоводните документи за всяка финансова година, които подлежат на публикуване по силата на Директиви 78/660/ЕИО ([1]), 83/349/ЕИО ([2]), 86/635/ЕИО ([3]) и 91/674/ЕИО ([4]) на Съвета.

▼B

ж) преместването на седалището на дружеството;

з) прекратяването на дружеството;

и) всяко обявяване на недействителността на дружеството от съдилищата;

й) назначаването на ликвидатори, данни за тях и съответните им правомощия, освен ако тези правомощия произтичат изрично и изключително от закона или от устава на дружеството;

([1]) ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 2003/38/ЕО на Съвета (ОВ L 120, 15.5.2003 г., стр. 22).
([2]) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО (ОВ L 178, 17.7.2003 г., стр. 16).
([3]) ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО на Съвета.
([4]) ОВ L 374, 31.12.1991, стр. 7.

▼B

к) прекратяването на ликвидацията, а в държавите-членки, където заличаването от регистъра е свързано с правни последици — факта на това заличаване.

▼M1

_____

Член 3

1. Във всяка държава-членка се открива дело в централен регистър, търговски регистър или дружествен регистър за всяко дружество, регистрирано там.

2. Всички документи и подробности, които подлежат на оповестяване в съответствие с член 2, се пазят в делото или се вписват в регистъра; предметът на вписванията в регистъра във всички случаи трябва да се съдържа в делото.

До 1 януари 2007 г. държавите-членки трябва да осигурят достъпа по електронен път до всички подлежащи на оповестяване документи и подробности, посочени в член 2, които са подадени от дружествата или от други лица или органи, от които се изисква да подадат или да съдействат при подаването на уведомления.

Всички документи и подробности, посочени в член 2, подадени след 1 януари 2007 г., независимо от това дали са на хартиен или електронен носител, се пазят в делото или се вписват в регистъра в електронна форма. За тази цел държавите-членки гарантират конвертирането в електронна форма от регистъра на всички документи и подробности, които са подадени на хартиен носител след 1 януари 2007 г. включително.

Не се изисква конвертирането в електронна форма от регистъра на документи и данни, посочени в член 2, които са подадени на хартиен носител до 31 декември 2006 г. Независимо от това държавите-членки са длъжни да гарантират конвертирането на документите и данните при получаването на молба за разкриване по електронен път, подадена в съответствие с правилата, приети в изпълнение на параграф 3.

3. При подаване на молба се предоставя препис от всички или част от документите или данните, посочени в член 2. Считано най-късно от 1 януари 2007 г., молбата може да се подава на хартиен носител или по електронен път, по избор на заявителя.

Считано от дата, която трябва да бъде определена от държавата-членка, но не по-късно от 1 януари 2007 г. преписите, посочени в първата алинея, трябва да могат да бъдат получени от регистъра на хартиен носители по електронен път, по избор на заявителя. Това се прилага за всички документи и данни, независимо дали са били подадени преди или след определената дата. Въпреки това държавата-членка може да реши, че всички или някои видове документи и подробности, подадени на хартия преди или на определена датата, но не по-късно от 31 декември 2006 г., няма да могат да бъдат получени от регистъра по електронен път, ако от датата на подаване на документите или данните до датата на подаване на молбата е изтекъл определен период от време. Този период не може да бъде по-кратък от 10 години.

Цената на получаване на препис от всички или на част от документите или подробностите, посочени в член 2, независимо от това дали са на хартиен носител или в електронна форма, не може да надхвърля административните разноски за преписа.

Предоставените преписи на хартиен носител се сертифицират като „верни с оригинала“, освен ако заявителят се откаже от такова сертифициране. Предоставените електронни преписи не се сертифицират като „верни с оригинала“, освен ако заявителят не поиска изрично такова сертифициране.

▼M1

Държавите-членки предприемат нужните мерки, за да гарантират, че сертифицирането на електронните копия гарантира автентичния им произход и целостта на съдържанието най-малко посредством усъвършенстван електронен подпис по смисъла на член 2, параграф 2 от Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно рамката на Общността за електронните подписи ([1]).

4. Оповестяването на документите и подробностите, посочени в параграф 2, се извършва чрез публикуване в държавния вестник, определен за тази цел от държавата-членка, на пълния текст или част от него, или чрез позоваване на документа, представен по делото или вписан в регистъра. Националният вестник, определен за тази цел, може да се издава в електронна форма.

Държавите-членки могат да решат да заменят публикуването в националния вестник с друг ефективен механизъм, които позволява най-малко използването на система за достъп до информацията по хронологичен ред чрез централна електронна платформа.

5. Дружеството може да противопостави документите и данните на трети лица само след оповестяването им в съответствие с параграф 4, освен ако докаже, че те са били известни на третите лица.

Въпреки това, по отношение на сделки, сключени преди шестнадесетия ден след оповестяването, документите и подробностите не могат да се противопоставят на трети лица, които докажат, че им е било невъзможно да узнаят за тях.

6. Държавите-членки са длъжни да предприемат необходимите мерки, за да избягват всяко разминаване между това, което е оповестено в съответствие с параграф 4, и това, което е налице в регистъра или в делото.

Въпреки това, в случай на разминаване текстът, оповестен в съответствие с параграф 4, не може да се противопостави на трети лица; последните обаче могат да се позовават на него, освен ако дружеството докаже, че те са били запознати с текста, представен по делото или вписан в регистъра.

7. Освен това третите лица винаги могат да се позовават на всички документи и подробности, по отношение на които формалностите по оповестяването още не са извършени, освен ако липсата на оповестяване възпрепятства тяхното действие.

8. По смисъла на настоящия член „по електронен път“ означава, че информацията е била първоначално изпратена и получена на мястото по местоназначението ѝ посредством електронно оборудване за обработване (включително дигитално компресиране) и съхранение на данни и е изцяло изпратена, предадена и получена по определен от държавата-членка жичен, безжичен, оптически или друг електромагнитен път.

Член 3а

1. Документите и подробностите, които трябва да бъдат оповестени съгласно член 2, се изготвят и подават на един от езиците, допустими съгласно езиковите правила, приложими в държавата-членка, където се образува съответното дело, посочено в член 3, параграф 1.

2. Освен задължителното оповестяване, посочено в член 3, държавите-членки са длъжни да допуснат и доброволното оповестяване по реда, посочен в член 3, на посочените в член 2

([1]) ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12.

▼M1

документи и подробности на всеки от официалните езици на Общността.

Държавите-членки могат да предвидят изискване преводите на тези документи и подробности да бъдат сертифицирани.

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за улесняване на достъпа на трети лица до доброволно оповестените преводи.

3. Освен задължителното оповестяване, посочено в член 3, и с доброволното оповестяване, предвидено в параграф 2 от настоящия член, държавите-членки могат да допуснат и оповестяването в съответствие с член 3 на съответните документи и данни на всякакъв друг език (езици).

Държавите-членки могат да поставят изискване преводите на тези документи и данни да бъдат сертифицирани.

4. В случай на разминаване между документите и данните, оповестени на официалните езици в регистъра, и доброволно оповестения превод, последният не може да се противопостави на трети лица; третите лица обаче могат да се позовават на доброволно оповестения превод, освен ако дружеството докаже, че те са били запознати с текста, подлежащ на задължително оповестяване.

Член 4

Държавите-членки задължително изискват писмата и формулярите за поръчки, независимо дали са на хартиен или друг носител, да съдържат следните данни:

а) информацията, необходима за идентифициране на регистъра, в който се пази делото, упоменато в член 3, заедно с номера на дружеството в този регистър;

б) правната форма на дружеството, местонахождението на неговото регистрирано седалище, а при нужда и факта, че дружеството е в процес на прекратяване.

Когато в тези документи се посочва капиталът на дружеството, трябва да се направи позоваване на записания и внесен капитал.

Държавите-членки задължително изискват интернет страниците на дружествата да съдържат най-малко данните, упоменати в първия параграф, и когато е приложимо, позоваване на размера на записания и внесен капитал.

▼B

Член 5

Всяка държава-членка определя лицата, които извършват формалностите във връзка с оповестяването.

▼M1

Член 6

Държавите-членки са длъжни да предвидят подходящи санкции в случай на:

а) неоповестяване на счетоводните документи, както се изисква съгласно член 2, параграф 1, буква е);

б) непосочване на задължителните данни, предвидени в член 4, върху търговските документи или на интернет страницата на дружеството.

▼B

РАЗДЕЛ II

Действителност на задълженията, поети от дружеството

Член 7

Ако бъдат извършени действия преди едно дружество в процес на учредяване да придобие качеството юридическо лице и дружеството не поеме задълженията, които произтичат от тези действия, лицата, извършили действията, носят неограничена и солидарна отговорност за тези задължения, освен ако е уговорено друго.

Член 8

Изпълнението на формалностите по разкриването на данните за лицата, които в качеството си на орган на дружеството са упълномощени да го представляват, е пречка за това всяка нередовност при тяхното назначаване да бъде противопоставена на трети лица, освен ако дружеството докаже, че третите лица са знаели за нея.

Член 9

1. Действията, извършени от органите на дружеството, са задължителни за последното, дори и когато тези действия не попадат в предмета на дейност на дружеството, освен ако излизат извън правомощията, които законът предоставя или позволява да бъдат предоставени на тези органи.

Въпреки това държавите-членки могат да предвидят, че дружеството не е обвързано от действията извън предмета на неговата дейност, ако докаже, че третото лице е знаело, че действието е извън този предмет или с оглед на обстоятелствата не е могло да не знае това. Оповестяването на устава само по себе си не представлява достатъчно доказателство за тази цел.

2. Ограниченията на правомощията на дружествените органи, които произтичат от устава или от решение на компетентните органи, никога не могат да се противопоставят на трети лица, дори и ако са били оповестени.

3. Ако националното законодателство предвижда, че по изключение от юридическите правила, които регулират тази материя, уставът може да установява правомощията да се представлява дружеството на едно лице или на няколко лица, които действат заедно, това право може да предвиди, че подобна разпоредба в устава може да се противопостави на трети лица, при условие че е свързана с общата представителна власт; въпросът дали такава разпоредба в устава може да се противопостави на трети лица се регулира от член 3.

РАЗДЕЛ III

Недействителност на дружеството

Член 10

Във всички държави-членки, чиито закони не предвиждат предварителен административен или съдебен контрол към момента на учредяване на дружеството, учредителния акт, уставът на дружеството и всички изменения в тези документи се съставят и заверяват в надлежната юридическа форма.

▼B

Член 11

Законите на държавите-членки могат да не предвиждат недействителност на дружествата само в съответствие със следните разпоредби:

1. Недействителността трябва да бъде обявена с решение на съда.

2. Недействителността може да бъде обявена на едно от следните основания:

   а) не е съставен учредителен акт или не са спазени правилата за предварителен контрол или нужните юридически формалности;

   б) предметът на дейност на дружеството е неправомерен или противоречи на обществения ред;

   в) учредителният акт или статутът не посочват наименованието на дружеството, размера на отделните вноски в капитала, общия размер на записания капитал или предмета на дейност на дружеството;

   г) неспазване на разпоредбите на националното право относно минималния размер на капитала, който трябва да бъде внесен;

   д) недееспособност на всички учредители;

   е) когато броят на учредителите е по-малък от двама в противовес с националното законодателство, което регулира дружеството.

   Извън изброените основания за недействителност към дружеството не могат да бъдат прилагани никакви основания за несъществуване, абсолютна недействителност, относителна недействителност или обявяване на недействителност.

Член 12

1. Въпросът дали обявяването на недействителността от съда може да се противопостави на трети лица, се регулира от член 3. Когато националното законодателство упълномощи трето лице да оспори решението, то може да стори това в срок от шест месеца от публичното обявяване на решението на съда.

2. Недействителността води до прекратяване на дружеството, така както и доброволното прекратяване.

3. Недействителността сама по себе си не засяга действителността на задълженията, поети от или към дружеството, без това да засяга последиците от прекратяването на дейността на дружеството.

4. Законите на всяка държава-членка могат да съдържат разпоредба относно последиците на недействителността между съдружниците на дружеството.

5. Притежателите на акции от капитала остават длъжни да внесат капитала, който са се съгласили да запишат, но все още не са внесли, доколкото това се изисква от задълженията, поети към кредиторите.

▼B

РАЗДЕЛ IV

Общи разпоредби

Член 13

В срок от осемнадесет месеца след нотифицирането на настоящата директива държавите-членки въвеждат в действие всички изменения в своите законови, подзаконови или административни разпоредби, необходими за да се съобразят с разпоредбите на настоящата директива, и незабавно информират Комисията за това.

Задължението за оповестяване по член 2, параграф 1, буква е) влиза в сила три месеца след нотифицирането на настоящата директива по отношение на *naamloze vennootschappen* съгласно законодателството на Нидерландия, с изключение на дружествата по сега действащия член 42, буква в) от нидерланския Търговски закон.

Държавите-членки могат да предвидят, че първоначалното оповестяване на пълния текст на уставите, изменени след учредяването на дружеството, се изисква на по-ранната от следните дати: следващото изменение на устава или 31 декември 1970 година.

Държавите-членки гарантират, че те съобщават на Комисията текста на основните разпоредби на националното законодателство, приети от тях в областта, уредена с настоящата директива.

Член 14

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.